

ABSTRAKT

Název: Problematika nestejně délky dolních končetin u dětí v období růstu

Cíle: Vzhledem k obsáhlosti tématu, je součástí této diplomové práce detailnější zmapování problematiky v kontextu etiopatogenetických změn femuru a kyčelního kloubu. Je snaha upozornit na relevantnost adekvátně zvoleného managementu léčby a všech souvislostí, které se mohou podílet na vzniklé asymetrii a progresi změn. Výzkumná část inklinuje ke třem specifikovaně vybraným zkoumaným skupinám, kde probíhá analýza adekvátně zvolených hledisek s cílem, zda se generalizovaně prokáže manifestace některého zkoumaného aspektu, jako je pohlaví či stranové postižení.

Jedním z dílčích cílů bylo zjistit, zda se délková asymetrie projeví na morfologických změnách, které jsou měřeny prostřednictvím RTG snímků dětských pacientů a zda tak může tvořit bázi pro zvýšené riziko vzniku sekundárních degenerativních změn. Zkoumané skupiny byly zastoupeny pacienty dětského ortopedického oddělení Fakultní nemocnice Bulovka s diagnózami morbus Legg-Calvé-Perthes, coxa vara adolescentinum a nestejně délka dolní končetiny – získaná.

Metody: Prostřednictvím programu Microsoft – Excel 2016 je umožněna popisná analýza a zpracování dat sledovaného souboru. Pro posouzení hypotéz bylo využito jednovýběrových testů pro binární data s aplikací klasické asymptomatické metody založené na Sluckého větě a vlastní relativní četnosti. Vzájemné vztahy jsou znázorněny kontingenčními grafy a vyhodnoceny korelačními analýzami. Ty jsou vyjádřeny Pearsonovým korelačním koeficientem, který ukazuje lineární vztah mezi párovými daty.

Výsledky: Jelikož jsou sledované soubory dětí etiopatogeneticky diferenciované, výsledky se odlišují izolovaně pro každou specifickou skupinu. Co by se však dalo nezávisle shrnout, je celkový počet dětí, u kterých byl přítomen zkrat dolní končetiny. Jednotlivé soubory dohromady čítaly 259 probandů. Procento dětí s manifestující se délkovou asymetrií tvořilo 64,09 %. Zastoupení pro jednotlivá pohlaví tvořilo 177 chlapců (68,34 %) a 82 dívek (31,66 %).

Prostřednictvím zmíněné metodologie se prokázalo několik významných aspektů, mezi které patří například generalizovaná převaha výskytu postižení chlapců. Objektivně se prokázalo, že naměřené hodnoty na anteroposteriorním snímku pánve měly patologické zastoupení nejvíce u Wibergova úhlu, jehož změny značí předpoklad pro

zvýšené riziko vzniku sekundárních degenerativních změn. Dále bylo získáno procentuální zastoupení relevantních anamnestických údajů, množství a varianta operačních výkonů, následných pooperačních komplikací či zastoupení etiopatogenetických aspektů u získané nestejně délky dolních končetin.

Závěr: Na základě literární rešerše a získaných výsledků lze říct, že nestejná délka dolních končetin může souviset se zvýšeným rizikem vzniku sekundárních degenerativních změn. Rovněž se potvrdila různorodá klinická manifestace, na kterou by měl být brán zřetel při diagnosticko-terapeutické rozvaze. Byly nalezeny korelace mezi zkoumanými faktory u jednotlivých podskupin. Poukázalo se na fakt, že problematika je velmi variabilní a individuální a tato práce může tvořit bázi pro další analýzu.

Klíčová slova: asymetrická délka končetin, růstová fýza, růstové vzorce, kyčelní kloub